גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב **בארה"ק**
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

	הדלקת הנרות	מוצאי שב"ק
אלעד	4:18	5:58
בית שמש	4:09	6:00
בני ברק	4:26	5:58
טבריה	4:15	5:54
יבנאל	4:03	5:55
ירושלים	4:11	5:57
מודיעין עילית	4:16	5:58
צפת	4:13	5:54

מולד חודש כסלו יהיה: ביום שני בלילה בשעה 10 27 דקות ו 3 חלקים | ראש חודש יהיה ביום השלישי ולמחרתו ביום הרביעי

פרשת חיי שרה, מברכים חודש כסלו, כ"ז חשון, שנת תשפ"ז לפ"ק — שנה 16, גליון 7 (772)

שיעורים כסדרן: נ"ך: מלכים-ב כ' | בבלי: בכורות נ' | ירושלמי: סנהדרין י"ט | תוספתא: חולין י' | רמב"ם: איסורי ביאה י"ט

וָאֶרְאֶ֥ה עַל הַפָּרָשָׁה

וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה.

שׁוֹאֵל רַשִׁ"י: לָמָּה הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לֹא אוֹמֶרֶת שֶׁהִיא חָיְתָה מֵאָה עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים? אוֹמֵר רַשִׁ"י, שֶׁשָּׂרָה הָיְתָה בַּת מֵאָה כְּמוֹ בַּת עֶשְׂרִים, וּבַת עֶשְׂרִים כְּמוֹ בַּת שֶׁבַע.

רַשִׁ"י אוֹמֵר הַשָּׁבוּעַ (בְּרֵאשִׁית כד, מב) "יָפָה שִׂיחָתָן שֶׁל עַבְדֵי אָבוֹת", הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מַאֲרִיכָה מְאֹד וּמְסַפֶּרֶת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁקָּרוּ אֶצֶל הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל זֶה כְּדֵי לְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִלְמֹד מִשָּׂרָה אִמֵּנוּ, שֶׁבְּכָל מַצָּב בַּחַיִּים הָיָה לָהּ טוֹב, הִיא תָּמִיד חָיְתָה עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. הָאָדָם תָּמִיד מְחַפֵּשׂ תֵּרוּצִים, שֶׁבַּתְּקוּפָה הַזּוֹ שֶׁל הַחַיִּים קָשֶׁה לוֹ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּבָחוּר הָיָה לוֹ יוֹתֵר קַל, וְאַחַר כָּךְ יִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר טוֹב, רַק עַכְשָׁו קָשֶׁה, וְאוֹתוֹ דָּבָר עִם הַמָּקוֹם, אִם הָיִיתִי גָּר שָׁם, אִם הָיָה לִי מָקוֹם קָבוּעַ שָׁם, אָז הַכֹּל הָיָה טוֹב, אֲבָל הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ, שֶׁאֵין הֶבְדֵּל בְּאֵיזוֹ תְּקוּפָה בַּחַיִּים, אֵין הֶבְדֵּל בְּאֵיזֶה מַצָּב נִמְצָאִים, תָּמִיד חַיִּים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תָּמִיד יֵשׁ דֶּרֶךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

חַז"ל אוֹמְרִים (עֲרָכִין כד.) "אֵין לַהֶקְדֵּשׁ אֶלָּא מְקוֹמוֹ וּשְׁעָתוֹ", כְּשֶׁמַּעֲרִיכִים אֶת הַשָּׁוְוי שֶׁל דָּבָר לְהֶקְדֵּשׁ, לֹא מִסְתַּכְּלִים שֶׁאוּלַי אַחַר כָּךְ הוּא יִהְיֶה שָׁוֶה יוֹתֵר, אוֹ שֶׁבְּעִיר אַחֶרֶת הוּא יָקָר יוֹתֵר, מְחַשְּׁבִים רַק כַּמָּה הוּא שָׁוֶה עַכְשָׁו, בַּזְּמַן הַזֶּה וּבַמָּקוֹם הַזֶּה; וְזֶה לִמּוּד לְכָל יְהוּדִי שֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַדֵּשׁ, שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל וְיַחְשֹׁב מַה הָיָה פַּעַם וּמַה יִהְיֶה אַחַר כָּךְ וּמַה הָיָה בְּמָקוֹם אַחֵר, אֶלָּא בְּוַדַּאי יֵשׁ דֶּרֶךְ לְכָל יְהוּדִי לִהְיוֹת קָדוֹשׁ וְכָשֵׁר, עַכְשָׁו, בַּזְּמַן הַזֶּה, וּבַמָּקוֹם הַזֶּה, וּבַמַּצָּב הַזֶּה.

אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סִפֵּר פַּעַם לְרַבֵּנוּ (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן קלט), שֶׁמַּצִּיעִים לוֹ שִׁדּוּךְ מֵעִיר מְסֻיֶּמֶת, אֲבָל הַמָּקוֹם בָּעִיר הַהִיא לֹא מוֹצֵא חֵן בְּעֵינָיו, עָנָה לוֹ רַבֵּנוּ, שֶׁמִּי שֶׁיֵּשׁ לוֹ לֵב יְהוּדִי, הוּא חַי עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּלֵּב, לֹא שַׁיָּךְ לוֹמַר אֶצְלוֹ שֶׁמָּקוֹם זֶה טוֹב יוֹתֵר מִמָּקוֹם אַחֵר, כִּי הוּא יָכוֹל לִחְיוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא (לִקּוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נו).

בְּכָל מָקוֹם, זְמַן, גִּיל וּמַצָּב שֶׁאָדָם נִמְצָא, הוּא תָּמִיד יָכוֹל לִפְתֹּחַ אֶת פִּיו וּלְדַבֵּר כַּמָּה מִלִּים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׂפָה הָאִישִׁית שֶׁלּוֹ, וְאָז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעְזֹר לוֹ שֶׁיַּצְלִיחַ בַּכֹּל, הֵן בְּרוּחָנִיּוּת וְהֵן בְּגַשְׁמִיּוּת.

(שְׁעוּר לֵיל שִׁשִּׁי חַיֵּי שָׂרָה תשפ"ה)

מוֹהַרָא"שׁ מְסַפֵּר

תְּשָׁאֵר בַּבַּיִת

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, אַל תֵּלֵךְ לְבָלוֹת בַּלַּיְלָה עִם חֲבֵרִים; תִּתְפַּלֵּל עַרְבִית, לֵךְ הַבַּיְתָה, וּתְנַצֵּל אֶת לֵילוֹת הַזָּהָב בְּלִימוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אַל תְּחַפֵּשׂ מְקוֹמוֹת לְאָן לָלֶכֶת, תִּשָּׁאֵר בַּבַּיִת; כִּי כְּשֶׁלּוֹמְדִים בַּבַּיִת – הַבַּיִת מִתְמַלֵּא בְּחַיּוּת, כָּל הַבַּיִת מִתְחַיֶּה. כְּפִי שֶׁחָכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (עֵירוּבִין יח:): "כָּל בַּיִת שֶׁנִּשְׁמָעִין בּוֹ דִּבְרֵי תוֹרָה בַּלַּיְלָה, שׁוּב אֵינוֹ נֶחֱרָב", כִּי שְׁלוֹם הַבַּיִת נִהְיֶה טוֹב, הָאִשָּׁה רוֹאָה שֶׁבַּעֲלָהּ לוֹמֵד תּוֹרָה, הַיְלָדִים רוֹאִים אֶת אַבָּא שֶׁלָּהֶם לוֹמֵד תּוֹרָה; קִירוֹת הַבַּיִת מְעִידִים: 'כָּאן גָּר יְהוּדִי כָּשֵׁר', 'כָּאן לוֹמְדִים תּוֹרָה', כְּפִי שֶׁחָכְמֵינוּ <<<<

מִילָה שֶׁל הִתְחַזְּקוּת

הַשָּׁבוּעַ הַפָּרָשָׁה: "וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה" (בְּרֵאשִׁית כג, א), רַשִׁ"י אוֹמֵר (דִּבּוּר הַמַּתְחִיל 'שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה'): "בּוּלָּן שָׁוִין לְטוֹבָה", צַדִּיקִים מְפֹרָשִׁים: 'תָּמִיד הָיָה לָהּ טוֹב'; כִּי עִם אֱמוּנָה הַכֹּל טוֹב. רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן נג), מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֱמוּנָה – יֵשׁ לוֹ חַיִּים טוֹבִים, מְבַלִּים אֶת הַיָּמִים בְּטוֹב; כִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ טוֹב, הוֹלֵךְ כְּמוֹ שֶׁרוֹצִים – הֲרֵי זֶה טוֹב, וַאֲפִילּוּ כְּשֶׁלֹּא הוֹלֵךְ כְּמוֹ שֶׁרוֹצִים, יֵשׁ יָמִים קָשִׁים, יֵשׁ כְּאֵבִים וְיִסּוּרִים – זֶה גַּם טוֹב; כִּי סוֹמְכִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם וְיַעְזֹר, כִּי הַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם, הַכֹּל מַגִּיעַ מִמֶּנּוּ – אָז מֻכְרָח לִהְיוֹת שֶׁהַכֹּל רַק לְטוֹבָה; אֲבָל מִי שֶׁאֵין לוֹ אֱמוּנָה – הוּא לֹא חַי, חַיָּיו אֵינָם חַיִּים; כִּי כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו מַשֶּׁהוּ רַע – אֵין לוֹ בְּמָה לְהִתְנַחֵם, כִּי אֵין לוֹ אֱמוּנָה, אֵין לוֹ בְּלוּם, הוּא חַי בְּלִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֲבָל עִם אֱמוּנָה הַחַיִּים כָּל כָּךְ יָפִים וּמְתוּקִים.

(עֻצְתּוֹ אֱמוּנָה חַיֵּי שָׂרָה תשפ"ז)

מִכְתָּב מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

חֲתוּנוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ה' פָּרָשַׁת וַיֵּרָא, י"ח מַרְחֶשְׁוָן, שְׁנַת ה'תשפ"ז

לִכְבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר

אֶתְמוֹל הָיְתָה חֲתוּנָה בַּיְשִׁיבָה שֶׁל הֶחָתָן וְואלְווי נֵרוֹ יָאִיר, בְּנוֹ שֶׁל הַגַּבַּאי הַמָּסוּר בְּבֵית מִדְרָשֵׁינוּ בִּבְנֵי בְּרַק וַחֲבֵר הַנְהָלַת הַמוֹסָדוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עִם הַכַּלָּה בִּתּוֹ שֶׁל גִּיסִי.

הַחֲתוּנָה הָיְתָה כָּל כָּךְ יָפָה וּקְדוֹשָׁה, חֲבָל שֶׁקְּהִילּוֹת אֲחֵרוֹת לֹא מְחַקּוֹת אֶת זֶה, לַעֲשׂוֹת חֲתוּנוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, כְּפִי שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, חֲבָל שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים כָּל כָּךְ הַרְבֵּה צַעַר וְיִסּוּרִים בְּעֵת שִׂמְחָתָם, הַשִּׂמְחָה אֵינָהּ בִּשְׁלֵמוּת, אִי אֶפְשָׁר לָשֵׂאת אֶת הָעֹל הַכָּבֵד שֶׁל לְחַתֵּן, זֶה לוֹחֵץ עַל הַלֵּב הַשֵּׁם יְרַחֵם; מַה אוֹמַר לְךָ, בְּכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ חֲתוּנָה בַּיְשִׁיבָה אֲנִי מוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִתְוַדֵּעְתִּי לַצַּדִּיק, הַגַּעְתִּי אֶל הַצַּדִּיק מוֹהֲרַ"שׁ, וְהוּא נָתַן לָנוּ טִפּוֹת שֶׁל שֵׂכֶל, לֹא לְהִשְׁתַּטּוֹת וְלֹא לַהֲפֹךְ לְבַעֲלֵי חוֹב עַל שׁוּם כְּלוּם.

הַיּוֹם בָּעֶרֶב יִהְיֶה הַשִּׁיעוּר הַשָּׁבוּעִי, אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אוֹתְךָ בַּשִּׁיעוּר, אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתְךָ שֶׁלֹּא תִּתְיָאֵשׁ, וְהָעִקָּר יִתְחַזְּקוּ בַּשִּׁיעוּר אֵיךְ לַעֲשׂוֹת שַׁבָּתוֹת יָפוֹת בַּבַּיִת, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב', סִימָן יז).

אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתְךָ שֶׁבַּסְּעוּדוֹת תִּתְחַזֵּק לָשִׁיר זְמִירוֹת, כִּי דַּע לְךָ, לָשִׁיר זְמִירוֹת זֶה יְסוֹד שֶׁל הַיַּהֲדוּת, כִּי: **"עִקַּר הַיַּהֲדוּת הוּא רַק לֵילֵךְ בְּתָמִימוּת וּבְפָשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת"**, (שָׁם, סִימָן יב); רַבֵּנוּ אָהַב מְאֹד אֶת הָעֲבוֹדוֹת הַפְּשׁוּטוֹת שֶׁל הַיְּהוּדִים הַכְּשֵׁרִים וְהַפְּשׁוּטִים, וְהוּא הָיָה מַזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד שֶׁנָּשִׁיר זְמִירוֹת בְּשַׁבָּת, **"וְהָיָה מַקְפִּיד וְכוֹעֵס מְאֹד עַל מִי שֶׁהוּא חָכָם בְּעֵינָיו וְאֵינוֹ מִתְאַמֵּץ לְזַמֵּר זְמִירוֹת בְּשַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת אוֹ שְׁאָר עֲבוֹדוֹת פְּשׁוּטוֹת, כִּי עִקַּר הַיַּהֲדוּת הוּא בִּפְשִׁיטוּת וּבִתְמִימוּת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת"** (שָׁם, סִימָן קד).

דַּע לְךָ, בְּשַׁבָּת זֶה הַזְּמַן שֶׁהָאַבָּא צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בַּיְלָדִים אַהֲבָה לַתּוֹרָה וְאַהֲבָה לִהְיוֹת יְהוּדִי, כִּי כָּל הַשָּׁבוּעַ טְרוּדִים – כָּל אֶחָד וְהַטְּרָדוֹת שֶׁלּוֹ, טְרוּדִים וְיִגְעִים, אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת לְהִתְיַחֵס לַיְלָדִים, אֲבָל כְּשֶׁמַּגִּיעָה שַׁבָּת – 'בָּאָה שַׁבָּת בָּאָה מְנוּחָה', יֵשׁ זְמַן, יוֹשְׁבִים עִם הַמִּשְׁפָּחָה בַּסְּעוּדוֹת, זֶהוּ זְמַן טוֹב לְהִתְיַחֵס לַיְלָדִים; הָעִקָּר מַה שֶּׁחָשׁוּב לְדַבֵּר זֶה עַל 'פְּשָׁטוּת יַהֲדוּת', עַל הַמַּעֲלָה שֶׁל לִהְיוֹת יְהוּדִי, וְשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָנוּ, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹהֵב כָּל יְהוּדִי, וְאֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל דָּבָר. כְּמוֹ כֵן טוֹב לְדַבֵּר בְּשַׁבָּת בַּסְּעוּדָה עַל הַיְּפִי שֶׁל צְנִיעוּת, שֶׁזּוֹ הַמַּתָּנָה הֲכִי יָפָה לִבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּשַׁבָּת בַּסְּעוּדָה יֵשׁ הַשְׁרָאַת הַשְּׁכִינָה, הַדִּבּוּרִים שֶׁל הַהוֹרִים נִכְנָסִים בַּלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים.

בַּסְּעוּדָה אַל תִּצְעַק עַל הַיְלָדִים וְחַס וְשָׁלוֹם לֹא לְהַרְבִּיץ לִילָדִים, דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ לֹא הָיְתָה שֶׁיַּרְבִּיצוּ לִילָדִים. פַּעַם הָיָה סִפּוּר אֵצֶל

מוֹהֲרַ"שׁ מִסַּפֵּר <<<< המשך

הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תַּעֲנִית יא.): "בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם וְקוֹרוֹת בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם מְעִידִים בּוֹ", הַגַּג צוֹעֵק מַה שֶּׁקּוֹרֶה כָּאן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (חֲבַקּוּק ב, יא): "כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק, וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה", הַיְלָדִים גְּדֵלִים עִם אַבָּא שֶׁלּוֹמֵד, הַבַּעַל נַעֲשֶׂה חָשׁוּב אֵצֶל אִשְׁתּוֹ וְהַכֹּל מִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

אָחִי אֲהוּבִי, חֻמְדַּת לִבִּי, לָלֶכֶת עִם חֲבֵרִים לְסַאוּנָה אוֹ לִמְקוֹמוֹת אֲחֵרִים – זֶה לֹא יְמַלֵּא אֶת הָרֵיקָנוּת שֶׁאַתָּה מַרְגִּישׁ בְּתוֹכְךָ, וְאִם אַתָּה תִּסַּע עִם חֲבֵרִים לְפֶה וּלְשָׁם וְכוּ' – זֶה לֹא יַשְׁבִּיעַ אוֹתְךָ, אוּלַי בְּשָׁעַת מַעֲשֶׂה אַתָּה תַּרְגִּישׁ טוֹב, אֲבָל כְּשֶׁיַּעֲבֹר יוֹם – אַתָּה שׁוּב תַּרְגִּישׁ לֹא מְרֻצֶּה, אַתָּה תַּרְגִּישׁ שֶׁמְּסוֹבֵב אוֹתְךָ רֵקָנוּת, מַרְגִּישִׁים שֶׁחָסֵר מַשֶּׁהוּ, זֶה בִּגְלַל שֶׁחָסֵר לִימוּד הַתּוֹרָה, וַחֲסֵרָה דְּבֵיקוּת בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מַה שֶּׁרוֹאִים אֲנָשִׁים שֶׁעוֹשִׂים אֶת כָּל סוּגֵי הַדְּבָרִים; עוֹשִׂים מְסִיבּוֹת עִם חֲבֵרִים וְנוֹסְעִים לְשַׁבָּתוֹת וְחַגִּים, כִּי יֵשׁ יְסוּרִים פְּנִימִיִּים, לֹא שְׂמֵחִים וְלֹא מַרְגִּישִׁים מְרוּצִים, חוֹשְׁבִים שֶׁאוּלַי שָׁם יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, אוּלַי אִם יַעֲשׂוּ כָּךְ יַרְגִּישׁוּ שְׂבֵעִים, אֲבָל שְׂבֵעִים נִהְיִים רַק עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְעַל יְדֵי הִתְקָרְבוּת לַצַּדִּיקִים, כְּפִי שֶׁמּוֹהַרְנַ"תְּ הָיָה אוֹמֵר: "הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא לֹא וְאִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגוֹ, תּוֹרָה וּתְפִלָּה הֵם כֵּן וְאֶפְשָׁר לְהַשִּׂיגָם".

תִּשָּׁאֵר בַּבַּיִת עִם הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלְּךָ, תַּשְׁקִיעַ בַּמִּשְׁפָּחָה שֶׁלְּךָ, בְּאִשְׁתְּךָ, בִּילָדֶיךָ; מִסְכֵּנִים אֵלּוּ שֶׁרָצִים יוֹמָם וָלַיְלָה אֶל חֲבֵרִים, וְאַחַר כָּךְ הֵם רוֹאִים שֶׁאֵין לָהֶם חֲבֵרִים, הֵם לְבַד, הֵם כָּל כָּךְ מִתְאַכְזְבִים מֵעַצְמָם שֶׁהֵם רָצוּ יוֹמָם וָלַיְלָה אַחֲרֵי חֲבֵרִים, וְהַיּוֹם הֵם לֹא מִסְתַּכְּלִים עַל הָאָדָם, וְאֵין לוֹ גַּם אֶת הַמִּשְׁפָּחָה; כִּי הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם רוֹאִים שֶׁאַבָּא שֶׁלָּהֶם, הַבַּעַל, לֹא בַּבַּיִת – הֵם גַּם מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, וְהוּא נִשְׁאָר בּוֹדֵד, גַּלְמוּד; אֲבָל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֵׂכֶל וְהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת הָעֵצוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים שֶׁמְּלַמְּדִים אוֹתָנוּ לְהִשָּׁאֵר בַּבַּיִת, לִבְלוֹת בַּבַּיִת וּלְהַשְׁקִיעַ בַּבַּיִת – הוּא מְזַדַּקֵּן בְּכָבוֹד, הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים מְכַבְּדִים אוֹתוֹ וְלֹא מַשְׁאִירִים אוֹתוֹ לְבַד, נִשְׁאָרִים אִתּוֹ כָּל הַיָּמִים וְכָל הַשָּׁנִים בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ז)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

ס. מִי שֶׁמַּחֲזִיר אֶת בְּנֵי אָדָם בִּתְשׁוּבָה, זוֹכֶה לְחָכְמָה.

תַּקְצִיר: שִׂיחוֹת רַבֵּנוּ עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵיל שָׁבוּעוֹת

וּכְנֶגֶד הַתַּאֲווֹת, שֶׁמַּטְרִידוֹת אֶת הָאָדָם, בֶּאֱמֶת אֵין נִמְצָא שׁוּם תַּאֲוָה כְּלָל, כִּי אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה הֵן הֶכְרֵחַ לְקִיּוּם הַגּוּף. וְגַם בָּנִים מֻכְרָחִים לְהוֹלִיד, וְכָל זֶה הָאָדָם מֻכְרָח, וְאִם כֵּן אֵין שׁוּם תַּאֲוָה כְּלָל, רַק שֶׁצְּרִיכִים לְהִתְנַהֵג בָּהֶן בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה.

הַפָּסוּק אוֹמֵר: "יֶהֱב חָכְמְתָא לְחַכִּימִין" (דָּנִיֵּאל ב, כא), כִּי יֵשׁ לְכָל אֶחָד חָכְמָה בְּכֹחַ, רַק שֶׁצְּרִיכִים לְהוֹצִיאָהּ מִכֹּחַ אֶל הַפֹּעַל. וּבָזֶה הַשֵּׂכֶל לְבַד, שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד בְּכֹחַ חָכְמָתוֹ, דְּהַיְנוּ מַה שֶׁיֵּשׁ לוֹ מֵעֶצֶם בְּרִיאָתוֹ, מִלְּבַד מַה שֶּׁהַשֵּׂכֶל יִתְבָּרַךְ מוֹסִיף לִתֵּן חָכְמָה לְחַכִּימִין, בְּכֹחַ חָכְמָתוֹ לְבַד יָכוֹל גַּם כֵּן לַעֲמֹד כְּנֶגֶד הַתַּאֲווֹת.

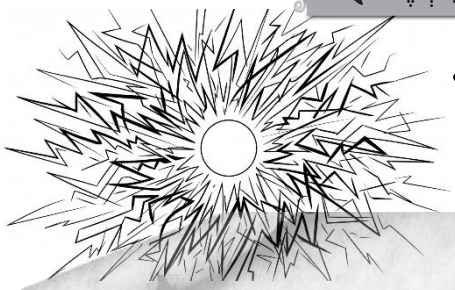
וַאֲפִילּוּ מִי שֶׁכְּבָר נִמְשַׁךְ אַחַר תַּאֲווֹת עוֹלָם הַזֶּה וְעָבַר מַה שֶּׁעָבַר, וְנִפְגַּם שִׂכְלוֹ וְנִתְבַּלְבֵּל וְנִתְמַעֵט - אַף עַל פִּי כֵן בִּמְעַט מְעַט שֵׂכֶל הַנִּשְׁאָר יָכוֹל גַּם כֵּן לַעֲמֹד. וַאֲפִילּוּ נֶקֻדָּה אַחַת מִן הַשֵּׂכֶל יְכוֹלָה לַעֲמֹד כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם עִם הַתַּאֲווֹת.

וּבְכָל מָקוֹם שֶׁהוּא יְכוֹלִין לִהְיוֹת סְמוּכִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי גַּם מֵהַנִּשְׁאוֹל תַּחְתִּית יְכוֹלִים לִהְיוֹת סְמוּכִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִם רַק יִרְצֶה בֶּאֱמֶת וְיָטֶה אֶת לִבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. אַחַר כָּךְ עָנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: "אוֹ שֶׁצְּרִיכִים לָזֶה רַחֲמָנוּת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹ יְגִיעוֹת וַעֲבוֹדוֹת, אוֹ שֶׁצְּרִיכִים שֶׁתִּתְיַיֵּנָה לוֹ יְגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת בַּעֲבוֹדַת ה' וְגַם רַחֲמָנוּת מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, קֹדֶם שֶׁיּוֹכִין, שֶׁיַּעַמְדוּ וְיִשְׁקְטוּ שִׁמְרֵי הַמֹּחַ לְמַטָּה, עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם, וְיִהְיֶה הַכֹּל שָׁוֶה אֶצְלוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ו, כב): "בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ", הַיְנוּ שֶׁהַכֹּל שָׁוֶה, וְאֵין שׁוּם חִלּוּק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה וּבֵין הַקֶּבֶר וּבֵין הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי "בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ" הַתּוֹרָה, וְכֵן "בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ", שֶׁשָּׁם בְּשָׁכְבְּךָ בַּקֶּבֶר, שָׁם גַּם כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה, וְכֵן "וַהֲקִיצוֹתָ" לָעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', כִּי מֵאַחַר שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם תַּאֲוָה וְרָצוֹן כְּלָל לְשׁוּם דָּבָר רַק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַתּוֹרָה, נִמְצָא, שֶׁהַכֹּל שָׁוֶה אֶצְלוֹ בֵּין בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבֵין בַּקֶּבֶר וּבֵין בָּעוֹלָם הַבָּא, בְּכָלָם הוּא דָּבוּק רַק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַתּוֹרָה.

כִּי מִי שֶׁמְּקֻשָּׁר בָּעוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ חִלּוּק בֵּין הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא רְחַב יָדַיִם, וּבֵין הַקֶּבֶר, שֶׁהוּא מָקוֹם צַר, וְכֵיוָצֵא בָּזֶה. אֲבָל מִי שֶׁנִּזְדַּכֵּךְ מֹחוֹ, וְאֵין לוֹ שׁוּם שְׁמָרִים בַּמֹּחַ, הַכֹּל שָׁוֶה אֶצְלוֹ.

וְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נִתְעוֹרְרוּ אָז עַד מְאֹד, וְנַעֲשְׂתָה הִתְעוֹרְרוּת רַבָּה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַדְּבּוּרִים הָאֵלּוּ יָצְאוּ מִפִּי רַבֵּנוּ ז"ל כְּאֵשׁ שַׁלְהֶבֶת, עַד שֶׁקָּלַע אֶל הַשַּׁעֲרָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ'.

(הֻמְשַׁךְ יָבוֹא אי"ה - נִלְקַח מִסִּפֵּר "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק")

לָמָּה אִמִּי צוֹעֶקֶת עָלַי?

שְׁאֵלָה:

לִכְבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטַ"א,

בַּשַּׁבָּת הָאַחֲרוֹנָה אִמָּא שֶׁלִּי אָמְרָה לִי מַשֶּׁהוּ שֶׁמְּאֹד שָׁבַר אוֹתִי, כִּי אֲנִי כָּךְ מִשְׁתַּדֶּלֶת לַעֲשׂוֹת הַכֹּל כְּדֵי לְשַׂמֵּחַ אוֹתָהּ, וְכַמָּה שֶׁאֲנִי עוֹשָׂה יוֹתֵר הִיא כָּל הַזְּמַן דּוֹרֶשֶׁת יוֹתֵר, הִרְגַּשְׁתִּי שֶׁאֲנִי כְּבָר לֹא יְכוֹלָה יוֹתֵר, אֲנִי טוֹרַחַת לְכַבֵּד אוֹתָהּ בְּכָל הַכֹּחַ וּפֹה אֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל כָּל דָּבָר קָטָן גְּעָרָה חֲרִיפָה, נִכְנַסְתִּי לְחַדְרִי וּבָכִיתִי מְאֹד.

בָּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁאֲנִי שׁוֹמַעַת אֶת הַשִּׁיעוּרִים וְיָכוֹלְתִּי קָצָת לְהָשִׂיחַ אֶת הַלֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. שָׁרְתִי בְּשֶׁקֶט נִיגּוּנֵי אֱמוּנָה וְהִתְחַזְּקוּת וְזֶה הִרְגִּיעַ אוֹתִי. יִישַׁר כֹּחַ גָּדוֹל עַל הַכֹּל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֲנִי מִשְׁתַּדֶּלֶת לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים וְתִקּוּן הַכְּלָלִי, וֶהֱיוֹת שֶׁעַכְשָׁו כְּבָר נִהְיֶה לַיְלָה יוֹתֵר מֻקְדָּם רָצִיתִי לִשְׁאוֹל הָאִם מֻתָּר לוֹמַר תְּהִלִּים בַּלַּיְלָה, כִּי לֹא תָּמִיד אֲנִי מַסְפִּיקָה לוֹמַר אֶת זֶה בְּאֶמְצַע הַיּוֹם, וְשָׁמַעְתִּי פַּעַם שֶׁמֻּתָּר לוֹמַר תְּהִלִּים רַק עַד זְמַן עַרְבִית, אֲנִי רוֹצָה לָדַעַת מַה נָּכוֹן לַעֲשׂוֹת?

יִישַׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

עֶרֶב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ פָּרָשַׁת וַיֵּרָא, י"ט מַרְחֶשְׁוָן, שְׁנַת ה'תשפ"ז

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד בְּמִצְוַת כִּיבּוּד אָב וָאֵם, וְאִם זֶה קָשֶׁה לָכֶם - הַמִּצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה וּקְדוֹשָׁה. חַס וְשָׁלוֹם אַל תַּעֲנוּ לְהוֹרֵיכֶם כִּשֶּׁהֵם מוֹכִיחִים אֶתְכֶם, צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים כְּמוֹ שֶׁמְּכַבְּדִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קִידּוּשִׁין ל:): "הִשְׁוָה הַכָּתוּב כִּבּוּד אָב וָאֵם לְכִבּוּד הַמָּקוֹם", הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, כְּמוֹ שֶׁצְּרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתִי כָּךְ צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, וּמִי שֶׁמְּכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים מְכַבֵּד אֶת הַשְׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה.

תִּתְחַזְּקוּ בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים, רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב, סִימָן עג), שֶׁאֲמִירַת תְּהִלִּים מְבִיאָה לִדְבָרִים מְאֹד גְּדוֹלִים, זֶה מֵבִיא לִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, זֶה מַרְאֶה אֶת הַדֶּרֶךְ אֵיךְ לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

גַּם בַּלַּיְלָה אֶפְשָׁר לוֹמַר תְּהִלִּים, מוֹהֲרַ"ש זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ מֵבִיא מֵהַפּוֹסְקִים (סֵפֶר אֲשֶׁל אַבְרָהָם מֵהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִבּוּטְשַׁטַאטְש זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, אוֹרַח חַיִּים סִימָן רלח, סְעִיף ב) שֶׁמֻּתָּר לוֹמַר תְּהִלִּים בַּלַּיְלָה, כִּי אוֹמְרִים אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ בַּקָּשָׁה, לָכֵן זֶה לֹא בִּכְלָל לִימוּד תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

(עֻצָּתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ז)

BreslevCenter.com\answers

רַבִּי נָתָן, הוּא הֵבִיא הַבַּיְתָה בְּלֵיל שַׁבָּת אוֹרֵחַ לַסְּעוּדָה, הָאוֹרֵחַ הָיָה אָדָם מֻזְנָח, נָדַף מִמֶּנּוּ רֵיחַ רַע, וְזָחֲלוּ עָלָיו כִּנִּים וְתוֹלָעִים, בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי נָתָן לֹא רָצָה לְהַכְנִיס לַסְּעוּדָה לָשֶׁבֶת לְיַד אָדָם שֶׁכָּזֶה, וְרַבִּי נָתָן הֵבִיא לוֹ סְטִירָה וְצִוָּה עָלָיו לָבוֹא לַסְּעוּדָה, מְאוּחָר יוֹתֵר רַבֵּנוּ הוֹכִיחַ אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: הֵיתֵכֶן, לְיֶלֶד מַרְבִּצִים? לֹא מַרְבִּצִים לִילָדִים, וְגַם אַל תָּבִיא יוֹתֵר כָּאֵלֶּה אוֹרְחִים וְכוּ״; רַבֵּנוּ סָבַר שֶׁבְּטוּב אֶפְשָׁר לִפְעֹל יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּכַעַס וּבָזַדַאי שֶׁלֹּא לְהַרְבִּיץ.

כְּמוֹ כֵן תִּזָּהֵר מְאֹד לֹא לָרִיב עִם אִשְׁתְּךָ, וְחַס וְשָׁלוֹם לֹא לִכְעוֹס, הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן מח, פה ע״א) עַל הַפָּסוּק (שְׁמוֹת לה, ג): **״לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת״**, מוֹסִיף הַזּוֹהַר מִילָה אַחַת: **'הַכַּעַס', 'לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ הַכַּעַס'**, הַזּוֹהַר אוֹמֵר (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן כד, סט ע״ב) כְּשֶׁמַּבְעִירִים אֶת הָאֵשׁ בְּתוֹכֵנוּ, כּוֹעֲסִים, מַתְחִילִים לִבְעֹר – מַדְלִיקִים אֶת הָאֵשׁ בַּגֵּהִינוֹם רַחֲמָנָא לִצְלָן; תִּזָּהֵר מְאֹד לֹא לִכְעוֹס, לֹא לַעֲשׂוֹת מַחֲלֹקֶת. תִּתְבַּטֵּל אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִם דְּבָרִים לֹא הוֹלְכִים כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוֹצֶה, וְאִם לֹא עוֹשִׂים בַּבַּיִת כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתָּ – אַל תִּאַבֵּד עֶשְׂתּוֹנוֹת, אֶלָּא תִּמְסֹר אֶת עַצְמְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאַל תַּעֲזֹב אֶת הַשִּׂמְחָה לְרֶגַע אֶחָד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ״ז)

סימן טוב ומזל טוב

מו״ה **יעקב לעזער שליט״א וזוגתו תחי׳**
להולדת הבן למזל טוב
מרת לעזער תחי׳ החשובה, המנהלת המסורה בית פיגא ברסלב, היא עמוד השדרה של בית החינוך של ברסלב, היא מסורה מאד לבית החינוך, היא דואגת שכל בת ובת תצליח באופן הכי יפה. יעזור השם יתברך שהזכויות הגדולות יעמדו להם לראות הרבה נחת יהודית מהילד הזה ומכל הילדים מתוך בריאות.

***

מו״ה **נחמן שמואל יאקאבאוויטש** הי״ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

***

מו״ה **יושע סופר** הי״ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

***

מו״ה **נתן לב** הי״ו בני ברק
להולדת הבן למזל טוב

***

מו״ה **ראובן בירנבוים** הי״ו קרית ברסלב
לשמחת הבר מצוה של בנו למזל טוב
הבחור **שלמה בירנבוים ני״ו**

***

מו״ה **מרדכי היימליך** הי״ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה לבנו נחמן נתן נ״י למז״ט

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק׳

אברכי כולל קרית ברסלב נבחנים על הלכות בשר וחלב

כפי שכל אחד בקריה עוקב, עשרות אברכים חשובים יושבים בכולל הקדוש שלנו "היכל הקודש" בקרית ברסלב, ושם לומדים בהתמדה עצומה מקצועות שונים בהלכה, אחד אחרי השני.

לפני ראש השנה נבחנו האברכים על כל הלכות שבת אצל כמה מגדולי הרבנים. הרבנים כתבו אחר כך לכל אברך בנפרד מכתבים נאים מאד, ובהם הביעו את התפעלותם הגדולה לראות כיצד האברכים יודעים את הלכות שבת ישר והפוך; כל ההלכות ברורות להם ומונחות אצלם "כמונח בקופסא". אחרי הלכות שבת עברו למקצוע הבא, הלכות בשר וחלב. את המקצוע הזה למדו לעומק במשך תקופה, הלוך ושוב, החל מהגמרא ועד ההלכה למעשה, עד שהיו ברוך השם מוכנים למבחן.

ביום חמישי של פרשת נצבים וילך, לפני ראש השנה, נבחנו האברכים החשובים אצל מו״ץ חשוב מאד, הרה״ג ר׳ אברהם ווינגרטן שליט״א, ראש כולל "חלקת דוד" במונסי. המו״ץ החשוב שליט״א התפעל מאד מהבהירות שהאברכים הפגינו בכל המקצוע. ניכר בבירור שלמדו את החומר היטב, ניצלו את הימים ללימוד התורה הקדושה, כדי שהתורה תהיה אומנותם.

ביום ראשון שאחריו, בעשרת ימי תשובה, נסעו האברכים החשובים לבורו פארק כדי להיבחן על הסוגיות שנלמדו אצל המו״ץ המפורסם של סקווירא, הרה״ג ר׳ מיכל שטיינמץ שליט״א.

בשיחה עם אחד האברכים החשובים בכולל, ר׳ לוי יצחק הורוביץ שליט״א, הוא תיאר את סדר המבחנים: "זה תלוי באיזה מבחן. במבחן הראשון, אצל הרה״ג ר׳ אברהם ווינגרטן שליט״א, הוא שאל כמה שאלות כל אברך בנפרד. אבל אצל המו״ץ מ סקווירא, הרה״ג ר׳ מיכל שטיינמץ שליט״א, המבחן היה לפני כל הציבור יחד, ומי שרצה ענה".

הוא מסיים: "אחרי המבחן מסרו הרבנים 'תעודה' נאה לבני הכולל, ובו כתבו שהם ב״ה מצטיינים במקצוע הזה. גם המו״ץ וראש הכולל החשוב שלנו שליט״א צירף מכתב נאה. עכשיו, אחרי שהצלחנו וסיימנו ללמוד הלכות בשר וחלב, אנחנו כבר מתכוננים בכוחות מחודשים להתחיל ללמוד הלכות תערובות".

יעזור השם יתברך שהאברכים החשובים ימשיכו לעלות ולהצליח בתורה ועבודה, ושכולנו נוכל להמשיך בשיעורים שלנו בקביעות בכל יום; והתורה הקדושה תגן עלינו מכל הקשיים שרק מגיעים.

זמנים

	מנחה וקבלת שבת	שחרית שב״ק	מנחה ושל״ס	שיעור דף היומי	חבורה
ירושלים | רח׳ רבי נחמן מברסלב 15	20 דק׳ לפני השקיעה	9:15 ברכות	20 דק׳ לפני השקיעה	19:30	---
בני ברק | רח׳ ירושלים 2	30 דק׳ לאחר זמן הדה״נ	9:00 ברכות	30 דק׳ לאחר זמן הדלקת הנרות	---	---
טבריה | רחוב אהבת ציון 17	15 דק׳ לפני השקיעה	9:00 ברכות	20 דק׳ לפני השקיעה **מנחה מעריב ימי חול בזמן**	אחרי מעריב	---
אלעד | רחוב הרב יוסף קארו 5	10 דק׳ אחרי השקיעה	9:45 ברכות	10 דק׳ לאחר זמן הדלקת הנרות	20:30	**יום רביעי בשעה 21:30**
בית שמש | רח׳ נהר הירדן 25	10 דק׳ לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק׳ לפני השקיעה	20:30	הכניסה לביהמ״ד מצד ימין בגינה
בית שמש רמה ד׳-3 | רח׳ נהרדעא 24	10 דק׳ לפני השקיעה	9:45 ברכות	20 דק׳ לפני השקיעה	---	---
מודיעין עילית | רשב״י 19	10 דק׳ לפני השקיעה	9:15 ברכות	30 דק׳ לפני השקיעה	21:30	**יום רביעי בשעה 21:30**
יבנאל | רחוב המייסדים	5 דק׳ לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק׳ לפני השקיעה **מנחה מעריב ימי חול בזמן**	---	**חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30**
צפת | רחוב צה״ל 1 (בנין יד עזרה)	10 דק׳ לפני השקיעה	9:30 ברכות	20 דק׳ לפני השקיעה	21:15	**שמיעת שיעור יום ד׳ בשעה 21:15**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד **079.70.400.66**
ארה״ב 212-444-9191 | **ארגנטינה** 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | **קנדה** 438-300-8080 | **בלגיה** 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth. org / הודעות 058-637-7799

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד **079.70.400.69**
ארה״ב 212-444-9169 | **ארגנטינה** 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | **קנדה** 438-320-9090 | **בלגיה** 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

BreslevCenter.com